

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

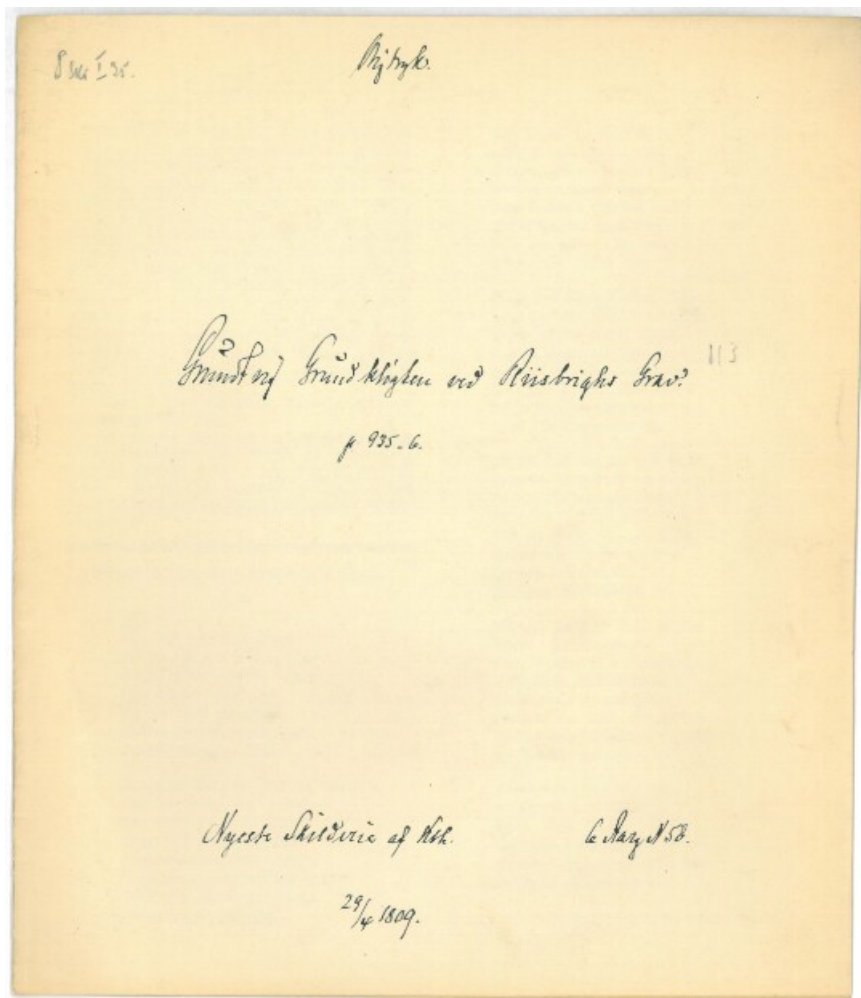
Titel: Grundkløgten ved Riisbrighs Grav

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundkløgten ved Riisbrighs Grav", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1809_113-txt-shoot-idm100/facsimile.pdf (tilgået 17. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Den Franske Armee har mistet to højtjenende Generaler, Hr. Garnier de la Duchere, Senator og Kammerherre hos Keiseren, og Division-General Caste, Commandant over Arseen, ionen. Den første døde i Paris og den sidste i Alexandria.

Den Wienske Hofstidende af 15 April indberholder paa 14 Art. Krigsmanifestet mod Frankrig.

Af Hættungen af Hertugdømmet (Davyids) Armeesøerps staae endnu 30,000 Mand ved Ingeffskæb.

Den hele Kongelige Familie i Tredde og en stor Deel af Hofstaten er afskjaet til Leipzig, Naumburg og Weissenfels. Alle Coffer og Decumenter ere førte over Elben til Wittenberg. I hele Staden er ikke mere en eneste Militair, og alle Vaagter besattes af Borgere. — Kjobmandsstanden opretter et eget Corps.

Den 22 April har Keiser Alexander tiltraadt sin Hjemreise fra Abo.

Fra London hedder det, at Admiral Keats har af forsigtighed ladet advoert alle under hans Befaling staaende Skibe, der selle til Svenske Havne, og befaler de Faktorer, der befindes sig i dervedvarende Havne, saa hastig som muligt at forlade samme.

Grundtægten ved Niisbrighs Grav.

Stander stille sorte Mand!
Her med Stenet af min Ven,
Sættet Aften ned paa Jord!
Hoi skal lode mine Ord
Til den taule Sorgskaar,
Kæfens Dvalinger skal soare,
Og staafæste mine Ord.

Han, hvis Sten nu Jord skal følge,
Han, den Vids, som I følge,
Han mig søgte af sin Lid,
Søgte mig med hellig Nid.
Et forgyvet hae han grundet,
Hvad han ei paa Jord har fundet
Sandt han nu, da Aanden sig
Hæved fra det kolde sig.

Mig at Rur og begrunde
Vilde ham ei Vornen unde
Medens han var her paa Jord,
Efter mine dunkle Spor
Som er vidt i Skrifter spredte
Derfor han saa saare ledte;
Men han tabte ei sin Tro,
Derfor eied Sindet No.

Soag han led paa gamle Dage,
Laud han led, ei led hans Klage,
Freden bygget i hans Bid,
Gud og Boger var hans Trok.
Haardt den Sorg han prøved,
Flammen Høgerne ham roved,
Roved ham sin sidste Siac
Vidte i Alderdomens Nat.

Da sin Gud han led med Gulle
Ham den Videns at oplulle,
Hvor ei Rur gennem Klar,
Hvor selv Natten vorder Klar,
Lukt for Jorden blev hans Die,
Vahnet blev det for det Hoi,
Og han vandred i sin Tro
Dit hver Hjerts Aander bo.

Kongen fandt sig Kraft at sig
Hoiere i Landens Rig,
Men en Vands, mer uplettet,
Efter Kristi Gud inkrettet,
Førte Ingen her paa Jord.
Hører du det, taule Sorgskaar!
Kæfens hoi Dvalinger mig soare,
Og staafæste mine D.

Kommer kun I sorte Mand!
Sættet Vigt af min Ven
Dybt i Graven ned til No!
Sten skal blande sig med Stenet,
Aanden, som i Sten blev prøvet,
Løst sig til Gud ved No.

Grundtvig.

Den Franske Armee har mistet to højtjenende Generaler, Hr. Garnier de la Duchere, Senator og Kammerherre hos Keiseren, og Division-General Caste, Commandant over Hertugdømmet. Den første døde i Paris og den sidste i Alexandria.

Den Wienske Hofstidende af 15 April indholder paa 14 Art. Krigsmanifestet mod Frankrig. Af Hættigen af Hertugdømmet (Davydoff) Armees Corps staae endnu 30,000 Mand ved Inngangsposten.

Den hele Keiserlige Familie i Tredde og en stor Deel af Hofstaten er afskjaet til Leipzig, Naumburg og Weissenfels. Alle Coffer og Documenter ere førte over Elben til Wittenberg. I hele Staden er ikke mere en eneste Militair, og alle Vaagter besattes af Borgere. — Kjobmandsstanden opretter et eget Corps.

Den 22 April har Keiser Alexander tiltraadt sin Hjemreise fra Abo.

Fra London hedder det, at Admiral Keats har af forsigtighed ladet advoert alle under hans Befaling staaende Skibe, der selle til Svenske Havne, og befaler de Faktorer, der befindes sig i dervedvarende Havne, saa hastig som muligt at forlade samme.

Grundtægten ved Niisbrighs Grav.

Stander stille sorte Mand!
Her med Støvet af min Ven,
Sættet Aften ned paa Jord!
Hoi skal lode mine Ord
Til den taule Sorgskaar,
Kieftens Dørløinger skal svare,
Og skadefæ mine Ord.

Han, hvis Sten nu Jord skal følge,
Han, den Vids, som I følge,
Han mig søgte af sin Lid,
Søgte mig med hellig Nid.
Ei forgæves hae han grundet,
Hvad han ei paa Jord har fundet
Sandt han nu, da Aanden sig
Hæved fra det kolde sig.

Mig at Rur og begrunde
Vilde ham ei Vornen unde
Medens han var her paa Jord,
Efter mine dunkle Spor
Som er vidt i Skriften spredte
Derfor han saa saare ledte;
Men han tabte ei sin Tro,
Derfor eied Sindet No.

Soag han led paa gamle Dage,
Laud han led, ei led hans Klage,
Freden bygged i hans Bid,
Gud og Højer var hans Trok.
Haardt den Sorg ham prøved,
Flammen Højerne ham roved,
Røved ham sin sidste Siac
Vidte i Uderemmens Nat.

Da sin Gud han led med Gulle
Ham den Videm at oplulle,
Dør ei Rur gennem Klar,
Hvor selv Natten vorder Klar.
Lukt for Jorden blev hans Die,
Vahnet blev det for det Høie,
Og han vandred i sin Tro
Did hver Hjerts Aander bo.

Kongen Aand sig Kraft at sigte
Høiere i Landens Rige,
Men en Vandsal, mer uplettet,
Efter Kristi Gud inkrettet,
Førte Ingen her paa Jord.
Hører du det, taule Sorgskaar!
Kieftens hoi Dørløinger mig svare,
Og skadefæ mine D.

Kommer kun I sorte Mand!
Sæufter Vigt af min Ven
Dybt i Graven ned til No!
Sten skal blande sig med Støvet,
Aanden, som i Sten blev prøvet,
Løstet sig til Gud ved No.

Grundtvig.

